כמגע עצמה מה מגע עצמה מטמא אדם לטמא בגדים אף משכבה ומושבה מטמא אדם לטמא בגדים תניא כוותיה דרבא "הרואה(ו) דם מטמאה מעת לעת ומה היא מטמאה משכבות ומושבות אוכלין ומשקין וכלי חרס המוקף צמיד פתיל ואינה מקולקלת למנינה "ואינה מטמאה את בועלה למפרע *ר' עקיבא אומר מטמאה את בועלה ואינה מונה אלא משעה שראתה "הרואה כתם מטמאה למפרע ומה היא מטמאה אוכלין ומשקין משכבות ומושבות וכלי חרס המוקף צמיד פתיל "ומקולקלת למנינה ומטמאה את בועלה ואינה מונה אלא משעה שראתה "זוה זוה תולין לא אוכלין ולא שורפין ורבא אי שמיע ליה מתניתא לימא מתניתא ואי לא שמיע ליה מתניתא קל וחומר מנא ליה לעולם שמיע ליה מתניתא ואי מסתניתא הוה אמינא או אדם או בגדים אבל אדם ובגדים לא משום הכי קאמר ק"ו אמר רב הונא מעת לעת שבנדה לקדש אבל לא לתרומה אי הכי ליתני גבי מעלות כי קתני הוכא דאית ליה דדרא דטומאה אבל היכא דלית ליה דדרא דטומאה לא קתני מיתיבי מה היא מטמאה אוכלין ומשקין מאי לאו בין דקדש בין דתרומה לא דקדש תא שמע *רבי יהודה אומר אף בשעת עברתן מלאבול בתרומה והוינן בה מאי דהוה הוה אמר רב חסדא לא נצרכה אלא לתקן שירים שבפניה רב הונא מתני לישרוף שירים שבידיה שבדקה עצמה כשיעור וסת ת"ש ו) מעשה ועשה רבי כר"א לאחר שנזכר אמר כדי הואר"א ז) למשך עליו

ו) נקמן מ: שיטמנין מו. ז) [מכות מ' וש"נ] בשעת

[ב. מקלקלת]

[ג. מקלקלת ו]

[ד. שם תפ]

[ה. מקלקלת]

[ו. מקלקלת]

[ז. מקלקלת]

[ח. מקלקלת]

[ט. מקלקלת]

[ו] [ואי נמי] נעשה ונתמעטה קודם לכן ולא שבעה לכן ונתקלקלה למינה מטמא כיצום ואינה יודעת מתי רואה אם כן לא תוכל לספור ז' ימים ולטבול אלא מיום מליאת הכתם וי"ל דמיירי שרואה יום אחד לו כ' ימים אחר מליאת הכתם וקמ"ל דאינה מונה מיום מליאת הכתם אלא מיום שרואה דאיתמר לאו מנופה אתא אלא מעלמא:

[ואי] ממתניתא ס"ל לו אדם לא בגדים · הקשה סבר מיהו מדי לעיתה לו אדם לא בגדים וכא כרייתא דקמי לאיתי קתני משכבה ומושבה כמגע א) ובכתא מנשה לא מטמא לא אדם ולא בגדים ולא מגע עצמה מטמאה לאדם ובגדים ע"ג]:

אבל היכא דליכא דדרא דטומאה לא קתני · ות"ל ליתני כמגע עצמה דתרוייהו כתם (תענית דף כא:): תמן קתייתא (ג) תיש להו דדרא דטומאה דתרייתא ליתנהו בין בקדש וכן בתוליין שנעשו על מהרת קדש בתרייתא דלית להו דדרא דטומאה דתרייתא ליתנהו בקדש מ' "ופי' דלית להו דדרא דטומאה דתרייתא כלומר שייכי בטומאה הטהנה בתולין דתרייתא לכל בתרייתא לא שייכי כלל בטומאה דתרייתא הטהנה בתולין אכל אין לפרש דרישא קתני טומאה דתרייתא ושיפא טומאה דרבנן דהא קתני בקמייתא בגדי אוכלי תרומה מדרס לאוכלי קדש דהוי דרבנן ובבתרייתא עמי קתני לימוח וכיוצי בקדש דהוי דתרייתא וי"ל דמעת לעת ליתי לה אפילו דדרא דטומאה דרבנן וה"ת מעת לעת אפילו בתולין טמא כשנעשו על מהרת הקדש כדאמר בסמוך קבלה מיהא רב שמואל בר רבי יאחק בתולין שנעשו על מהרת הקדש ואמרי' בפי חבריא בגלילא · ופסקתא לא הוי מקרישין דסה צורך להקרישי' תורי ראין מקרישין בומן הזה אלא על מהרת הקודש הוי עושין · ועוד קשה דכל הנך דהתם לא הוי לתרומה והך דהכא דקולא מטולהו איכא לפ"ר אף לתרומה · וי"ל דמעת לעת שכיחא ספר אחרונים בית רבנן כרי לעשות סייג · ואיכא לשנויי הנך מיהו קסייתא הוא דמרבי' הכא לחניה בגי מעלות לאו בתרי חסיס בתרייתא אלא רמיא להנהו דהא לאוהו בתולין שנעשו על מהרת הקודש · אלא בהרי לי קסייתא והשתא ניחא דהנהו אית לה ו דדרא

[ח] מיי' פ"ג מטמאת משכב ומושב הלכי מ:

לא ב ג מיי' שם ופ"ט מהלכות מאכלות אסורות הלכה ה:

לב ד מיי' פ"ט מהלכות מאכלות אסורות הלכה ה:

לג ה מיי' פ"ט מהלכות משכב ומושב הלכה ט:

נלמא מלי פירוש פ"ג להקשות ופ"ש הטוסי שבתוס' ס' זה כיבוד כפי עצמו מהר"מ

תוספי הרא"ש

כאן · חסס פעלות בתרייתא דלית להו דדרא דטומאה · לקדש אבל לא לתולין שנעשו על מהרת הקודש · וא"כ לתנייה נבי אחרונות דלית להו דדרא דטומאה ויש פירוש דנרסי חתם מראוריתא וניחא דהנך דהכא לית להו דדרא דטומאה אפילו מדרבנן · ויש פירוש דלא נרסי' חתם מראוריתא משום דאף קמייתא הוו מדרבנן ואדרבה בבתרייתא איכא מדינייהו דאוריתא כגון ציורוקבלי ורביעי בקודש · וס"ס קאמר דלית להו דדרא דטומאה לפי שפעלות יתידות הם · דתרוקות ספסמא ולא מרשבר שיהו נוהגות בתולין · ואפי' ל"ג התם מראוריתא ניחא הכא דמעת לעת לית להו דדרא דטומאה אפילו בחסס בתרייתא דרבנן אתיא היא כדי לעשות סייג · מיהו קשה הנך ת' בתרייתא לא הוו בתולין שנעשו על מהרת הקודש · ומעת לעת דלית בית דדרא כי הנך הוי אף בתולין שנעשו על מהרת הקודש בראחרונן לקמן קבלה מניה רב שמואל בר רב יצחק בתולין שנעשו על מהרת הקודש ואמרי' נבי חבריא בגלילא · ופסקתא לא הוי מקרישין דסה צורך להקרישי' תורי ראין מקרישין בומן הזה אלא על מהרת הקודש הוי עושין · ועוד קשה דכל הנך דהתם לא הוי לתרומה והך דהכא דקולא מטולהו איכא לפ"ר אף לתרומה · וי"ל דמעת לעת שכיחא ספר אחרונים בית רבנן כרי לעשות סייג · ואיכא לשנויי הנך מיהו קסייתא הוא דמרבי' הכא לחניה בגי מעלות לאו בתרי חסיס בתרייתא אלא רמיא להנהו דהא לאוהו בתולין שנעשו על מהרת הקודש · אלא בהרי לי קסייתא והשתא ניחא דהנהו אית לה ו דדרא

דטומאה) מעת לעת השיב דדרא דטומאה מפי סה' בתרייתא הלכך הוו כתולין שנעשו על מהרת הקודש: מאי לאו בין דקדש בין דתרומה · תימה תוקשי ליה מתני' דמסמאה מעת לעת מאי לאו בין בקודש בין בתרומה · ל"ל משום דוקי ברייתא נחתא לפרושי מפי דקתי' אוכלין ומשקין תם משכבות ומושבות וכלי חרס וס"ד דאי לא איירי אלא בקודש הוה ליה לפרושי · ת"ש אמאי לא מייתי ליה סייעתא מדתאני פ' בא סיטן ממסמאה עצמה וקרשים למפרע מ' עצמה שיקולקלת למנינה ואפאר דדוקא קרשים ממסמאה · ורש"י מ' לקמן עצמה לתרומה ולישנא דעצמה לא משמע כפירושו · ושוד דלפי' תוקשי מהך ברייתא להך לישנא דאמר אבל לא לתרומה · ל"ל לא נקט דוקא קרשים אלא משום רבותא דר' שמעון בן אלעזר דאין אף בקרשים: שבדקה עצמה כשיעור אחותים · בשלהי פרקין נבי הא דבעי מיניה ר' אבא מרב אבא אשה מהו שתבדוק עצמה כשיעור אחותים · לחייב בעלה חטאת · ותרוץ מי משכחת לה כשיעור אחותים והתניא אחותו שיעור אחותים מ' אלא מהו שתבקת · ה"ה הכא מצי לאקשויי ולשנויי הכי · א"נ התם נבי תשמיש דמסתמא לא פירש בקשר · וקימא לן בפרק פ"ב דשבועות דמשמשת מת בעריות פטור ולא מחייבינן ליה אלא אשמת קשור הלכך אחר פרישה באבר מת ואי שיעור אחותים לקמן

[ט] מיכ שיך לקמ כ'

[ו] מלמה דתמר כמ' ונ"ל כיה תאיתא לו אדם לא בגדים · ותיפה מה מצינתא קאמר וכו' · ב) מלמה דל"ל דמטמאה עמי מטמ"ע ומיהו מטמ"ע הכיב וכו' · כ) מלמה דל"ל דמטמאה עמי